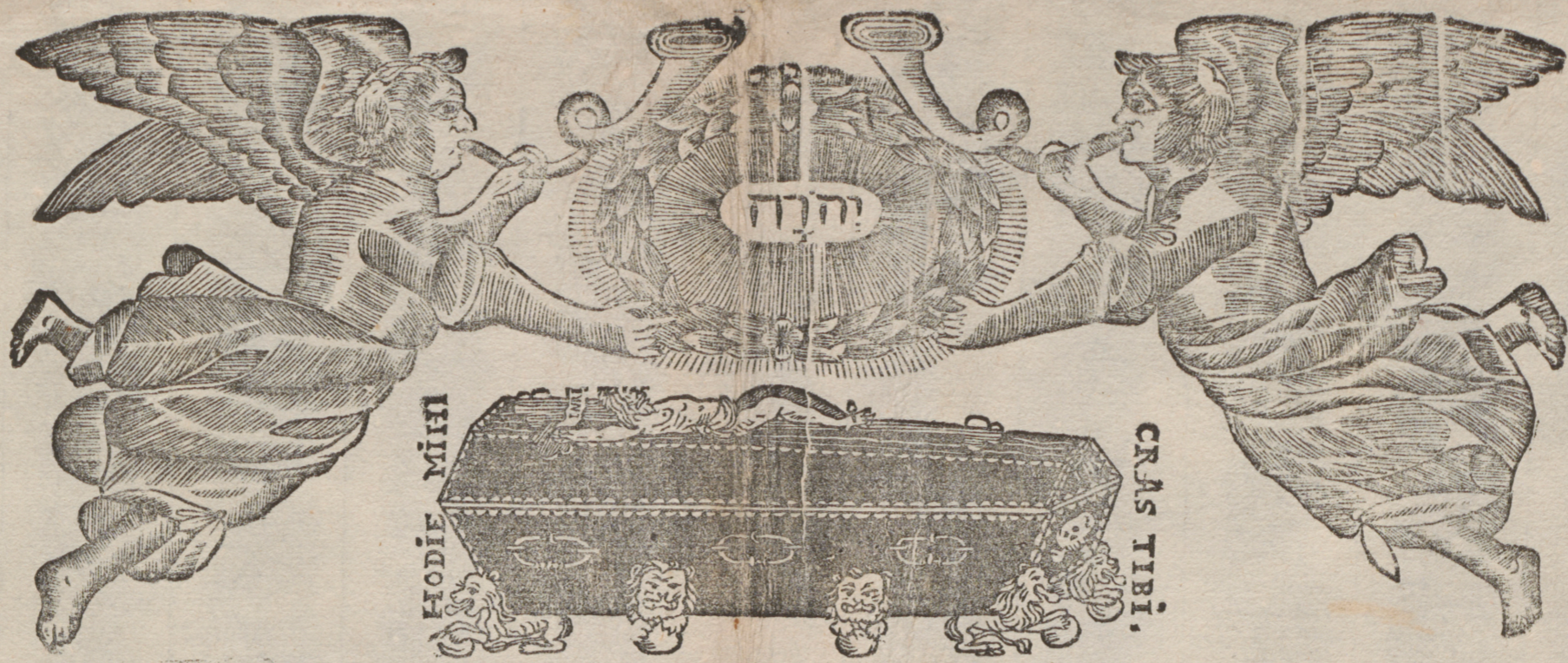

En wälförtränt graf-skrift öfwer den fordom ehreborne och myckit dygdesamme...

82 Aa 13/2 Präst

National Library
of Sweden

En wälförtänt Graf = Skrift

Den fordom Ehreborne och mycket Dygdesamme Matronan,

Hust: ERASMI BERNARDI

WID ERASMI BERNARDI / Präst

Hr. HandelsMannens i Gamble Carlby Stad/ Ehreborne och Wälachtad
ERASMI BERNARDI

Älsfelige Käre Huus. Ahra.

Hwilken efter en Dygdig och Christelig Wandel sedan hon i 36^{1/2} Åhr samt 26

Dagar här i Werlden lefwat/ den 8. nästleden Aprilis. i HERRanom sachtmodeligen affomnade:
Wen ta Kroppen den Juni i Gamble Carlby Sochneprectia med Förnämnd
och Hederwärdt Förlie Jordfattes/

Deswa efterföljande Dygdesamme Matronan den fösta Ahreiensten Skolat Contertera.

Ser BJÖRNMAN haer nu sändt för
från denna runda Kloot/ och Täre-Da-
len innd
Up til Gudz höga Wälsäden aldrig mänd
föräka
Det sig des Käre Man til Nöye göra
böd:

En är hans Hierta fylt med Sorg/ då han nu saknar
En trogen Huushälts Hielp/ och mäst allena gå/
Och sielf beswära sig med Suck/ då han upwaktat/
Uti sitt Huus omkring at skåda hware Wärd/
Hans Möda war hon waan heel willigt til at lifsa/
Och göra honom lutt/ men aldrig nänsin ledt/
Hon efterkom alt det han henne täktes wijsa/
Med kärlig färdigheet/ det jag haer sielfwer sidt/
När mig på Resan min den föra åhran stedde/
Alt jag besöktia sielf des Huus och Käre Man:
Näkt åhrbart hon sig då moot mig och andra tedd/
Uti rätt wacker stück man der och allting fan.
Hwet puugt igenas mä en så Huusachtig Dwinna
Wed Köpmans Skyp/ som städt alt öfwer Siö och Sand
Sin bärnina/ och det ey här hemma är at sanna/
Kan henta/ sig til Gagn/ alt ifrå fierran Land.
Den som ett Skyp haer mist/ kan ey så lättlig glömma
Sin Skada: Alt så går ey brätt ur Eder Sin
Her BJÖRNMAN/ Eder Wän/ den Gud nu täktes göma
Och taga här ifrå i Himbla Glädien in.
Der hon sin Jesum seer med outfärlig Samman/
Den hon på Jorden här haer stadigt trodt uppå:
I och när HERRen täks med Helgon allesamman
Uti Gudz Engla-Chor den Frögden niuta få!

Den säh. Matronan til wälförtänt Ahre-
minne äre dese Dödar i fösta
häst fattade/ of

ISAACO BJÖRNMAN.

Hed är ey undran wärdt at hungren är nu
bitter/
Och allmänt faller ned dhe illsas arma Hoop/
Dem gömmer utan tahl i Jordens swarta
Groop/

Så at wår wijgda Mull dem knapt betäcka gitter.
Men meer än Tärar wärdt/ at den of alla hyste/
Och rundlin delte ut til föda Säd och Wödd
Ar åfwen stöder bort från of uti wår Nödd/
Som liff en Stierne klar bland alla Kongar lyste/
Ehen i wår liffheet bar wichten af wår Wörda
Ehen i wår diupa Nödd war of en Fader huld
Ar och O Himmel nu sielf lagder ned til Muld/
Ach arme Swea Barn/ Wå äre helt förförda!
Her Björkman I haan mädt ett Dru af bittra Tärar
När I tillfäla mist dhe aldra säfta Wärd/
Som I på Jorden haft at kunna lifa på/
Ty är Ehr Sorg än siöer som Eder Hierta fätar.
Men som wår Jorda-Sorg wij bäst då kunna hindra.
Enär wij tro at den sulnart förändras kan/
Uti en äwig Frögd/ och wij wår Frelserman
Åtfäda få som all wår Sorg kan snarli lindra/
Så kan jag wijsa Ehr at thed I här nu sakna
Ehr trogna Wän som I ehrt Hierta hafwen fäst/
Een dygd begäfwad Stäl/ Ehr wakra Bryta Präst/
Eflu I då få igen/ när som wij alle wakna!
DANIEL HAGERT.

Sidst när som Clotho mäst Her Björkman Kär-
stas Lefnad
Förkorta/ hennes Hy med under ändrad blef/
Så at hon från sig bort sitt grymma Lynne dref/
Och tykt som wille hon gie henne Längre trefnad.
Doch tog hon fram sin Ear den hon i Skäpet hade
Och sag heel sorgligt på den samina/ liffsom skul
Hon giöra det hon ey had willat/ uti Mull
Medlagga den hon ey had önskat/ ty hon sade:
Den dygden ammat opp/ och gifwit dyra Gåfwor/
Den ock i all sin Lyd här dygdigt lefwat har/
Skall skee/ at den så snart sin lefnad Linda tar?
Stall då du Jord blif wärd ta moot så dyra Häfwor?
Du hårda Öde du/ som ingen plågar skona/
Hwi wil du ta ifrå sin Wän des bästa Wän
Hwars Mäka näpplig hau sig lorwar få igen?
Ach wil du plågan med en sorglig Sorge. Bona:
Ach tänck hur swärt thed är när Ett i Tuu skal delas/
Så tiärt som det ock är när tuu til ett sku blif/

Uch mycka! då ett hal't sitt halfwa mäste si
Ifrå sig liffas/ och et Sär som swärligt belas.
Her Björkman Kärsta kan sin Wän med kärleek wörda
Så at hans nöye är i aldraghöste grad,
Men tänck hur swärt och floort ett hyligt Sorge-Wad
Är honom öfwergå/ om jag skal henne mörda.

Du någon Dwinna har i sina Dagar wunnit
Beröm/ af det at hon sitt Huus wäl sköta plår/
Doch at hon icke der som säfängt skådas/ är/
Så är af henne ock det Målet säkert bunnit.
Dye ädla Dygder de som Dwinnor nänsin äga/
Dem äger hon hoos sig/ du hårda öde gör
Alt jag ey annors/ än dem äntlig döda/ tör/
Du wil i Mul så snart en Dygdeböning plåga.
Min önskan altijd war at ännu orörd lämna/
Des Dygde lefnad/ trä/ men doch jag nödgas nu/
(Det jag doch nödigt gör) at skära af i tw/
Fast jag ey jädant än har emoot henne ämma.
D at jag icke mäst du ordres nödigt lyda

Du hårda öde då min Sär ey druras ruu
At dra Her Björkman Wän uti en mörcker Mull
För skull du mig der til när wärlig Orsak tyda.
Uch skall jag då ästad de twänne wänner säta
Ut ställa äth? jag most emoot min Wisja gå/
Och skära af en alt förlifet spunnen Trå/
Hwad jag wil säja moot det kan här intet båta.
Hon sielf så sorgligt an sin Sär och klippa böjer/
Det är i ögnbleet giordt: hon mäst med hooven gå/
Så at des Lefnad mänt sitt Sluut då entlig få/
Seen sätter hon sig neer och hierteligen förer.
Man hörde klagas nog af dem som klaga böra/
Men alt förgäfwes/ ty moot ödes stränga Lag
Ej något winnas kan/ wäl än i denna Dag
Kan läggas ned dhe som sin Hellsa pryfa töra.
Ty skal du mörcka Graf des fölla lemnar täcka/
Så wil jag grafwa in i Marmor på des Grift/
Til hennes dygders Fos/ en ringa Ahre-Skrift/
Och önskar hennes Dygd til Dygd mä andra wäcka.

Graf = Skrift.

En under denna Sten och uti denna Grafwen
är lagder ned i Kooher Björkman täcka Wän/
Som det han icke giordt ha willat/ aldrig än
för honom giorde/ här är hennes Kropp begrafwen.
Den Clotho för des Dygd sielf gärna skona wiljat/
Så at des grymma Wod/ som mehr än ofta plå
De Hiertan säta som när Sorg ey wärda å/
Ewille henne från des Kära Mäka skiljat
Ty skal/ om någon an plå winna Famas minne/
Her Björkman säta Wändet för sin Dygder ha
Ty sielfwa fama will för sig det Wärdet ta
At pryfa Werlden kring des mehr än froma sinne.
DANIEL SIRENIUS.

Si får man åter see bland många Särge-Bärrar/
At Döden slagit tull een härlig Dygde-Koos/
Som mot wår täncka haer för tidigt gått sin loos/
Hwars Afgång nu och giör at wij mäst fölla Tärar.
Her Björkman oder Wän haer Döden intet skonat/
Men utur Bröster ryct Ehr halfwa Hierta bort/
Eh så giör ödet of wår Glädie mehr än kort.
Des stränga Sluth kan ey när dödlig Macht försöna.
D högt för högda Stäl som nu Gudz Sällskap niuter/
Du som för kort en Lyd war Sund/ haer du så snart
Uhr Dödligheten gädt/ och med tin Sorge Farth
Giordt at din säta Man så mängen Tärar uthgiuter?
Slikt jag ey täncka kund' då jag min Neesja stälte/
Från Eder bort at det skull blif ett Slut = Valee,
Då war jag een dels glad/ men nu beklaga weet
At Clotho alt för snart Ett Liff i Grafwen fälte.
Så haer doch Döden giordt på all din Sorg en Linda/
För Wärdslig Droo haer du sät en Himbla Roo/
Uti Gudz Paradijs ty wij det säkert troo/
At genom Döden wij til äwig Sällheet lönda.
Doch war ey länge seer som Döden sänckte neder/
I Grafwens trista Rum din Jaar din Moor och Broor/
Du är du ock författ til samina Ort/ och boor
Din Stäl Bland Helgon all och niuter äwig Heder
Jag wil ey länger nu din liffwa Roo för hindra/
Men önskar/ Himblen mä Ehr huana med sin Nåd/
Her Björkman tusentfalt/ han gee Ehr-Hielp och Nåd/
Och wille Edert Säär med glädie Öla lindra!!

JACOBUS FALANDER.
Saccell. G. Carlb.

Ein Verzeichnis der in der
 Stadt Frankfurt am Main
 vorhandenen
 Bücher
 von
 J. A. S. M. I.

Ein Verzeichnis der in der Stadt Frankfurt am Main vorhandenen Bücher von J. A. S. M. I.

Ein Verzeichnis der in der
 Stadt Frankfurt am Main
 vorhandenen
 Bücher
 von
 J. A. S. M. I.

Ein Verzeichnis der in der Stadt Frankfurt am Main vorhandenen Bücher von J. A. S. M. I.

